

one reason

MANNEN I RÖDA KALSONGER

A. R. GREEN

onereason

Suite 32I, North Circular Road, London NW10 7PN

T: +44(0)20 8963 0336

F: +44(0)20 8961 6593

E: feedback@onereason.info

www.onereason.org

Kapitel 1

RESANS AVSTAMP

Jag är ganska säker på att du inte kommer att gilla detta. Möjli-
gen inte ens lite. Den talar om alla möjliga saker som många av oss
spenderar en hel del tid för att undvika. Som döden! Exakt, döden.
Döden, dom, helveteselden och paradiset (eller är det bara en illu-
sion?), meningen med livet och självklart den stora frågan – finns
det verkligen en Gud, eller är allt bara en villfarelse? Bara det som
du gör ditt yttersta för att undvika att tänka på. Och vad har det
med mannen i röda kalsonger att göra överhuvudtaget?

Jag vill att du kommer med mig på en resa. Det är ingen lång resa
men på vår väg kommer vi att stöta på väldigt intressanta och möjli-
gen ruskiga saker; saker som du kanske inte vill tro på fast än det
verkar vettigt. Några av er fegar ut redan; några andra kommer att
lägga ifrån sig denna bok och inte ens läsa igenom den, medan an-
dra kommer att känna sig äcklade, vilket är väldigt, väldigt ledsamt
för man missar då det viktigaste i livet någonsin!

Det finns några av er som kommer att läsa hela boken och kan-
ske till och med hålla med den, men som inte kommer att göra
något åt saken, vilket också är väldigt ledsamt och dåligt. Jag sa
faktiskt att detta kommer att vara saker som du inte kommer att
gilla! Trots detta så kommer det att finnas några av er som kommer
igenom det hela. Du kommer att tänka till, kanske ordentligt och
då gör du något som är häpnadsväckande för ditt liv, som är att ac-
ceptera de oundvikliga slutsatserna av förnuft. Ta ett djupt andetag
(åtminstone mentalt) och besluta att ta ett åtagande som kommer
att förvandla dig på underbara sätt. Hur skrämmande det än låter
så kommer saker att vara mycket vettigare efter att du gjort detta.

Okej, det räcker med denna hype så låt oss börja med de praktiska
detaljerna. Låt oss börja resan och hoppa in i våra färdmedel;
förstånd och sunt förnuft.

Vad skulle du gjort om en man i ett par röda kalsonger kom och knackade på din dörr och sade att han skulle kolla elmätaren?

Jag är helt allvarlig, vad skulle du ha gjort? Egentligen är det inte så viktigt vad du skulle ha gjort utan vilken process och vilka förmågor du skulle ha tillämpat för att göra beslutet om denna man och det han sa. Skulle du ha trott på honom utan att tänka till och släppt in honom? I "god tro"? Eller skulle du ha tänkt på situationen, ställt några frågor och anammat sunt förnuft? Jag är ganska säker på att du skulle ha valt det senare. Även om du skulle sagt "Försvinn ditt pervo" så skulle du ha använt ditt förstånd, ditt sunda förnuft och din logik om mannen i röda kalsonger, precis som vi gör gällande det mesta som händer i våra liv.

Innan vi fortsätter behöver jag dock en överenskommelse med dig om en sak. Om inte, så finns det ingen poäng i att läsa vidare. Vi behöver komma överens om att världen vi lever i är verklig, och att du, jag och allt omkring oss faktiskt existerar och att det inte är datagenererade illusoriska produkter, eller en dröm som du råkar ha. Jag vet att jag faktiskt inte kan bevisa detta, och att det faktiskt är möjligt att allt vi ser är illusoriskt eller en dröm, men hur hjälper det oss? Om vi tror DETTA så kan vi aldrig anta något klokt om någonting, och om vi accepterade detta skulle vi ändå behöva vårt förstånd för att försöka göra något vettigt av det och i slutändan ändå acceptera att det vi ser är verkligt på något sätt.

Så om du håller med mig om detta; att världen är verklig och att det vi ser, luktar, berör, hör och smakar är verkligt; att våra sinnen skickar information till våra hjärnor och att vi använder vårt förstånd för att förstå vad som sker, låt oss då använda dessa processer för att försöka förstå detta liv, denna värld, universum och allt annat.

Då så. Det finns vissa saker som vi kallar "universaliteter" då alla, som vi i alla fall känner, accepterar dem. Faktum är att dessa är så grundläggande att de är en del av det som gör oss mänskliga och om någon inte accepterade dessa så skulle vi antagligen tro att han

eller hon var tokig. Till exempel så är påståendet ”en del av något är mindre än det hela” en universalitet. Det är förnuftigt för alla människor, därav sunt ”förnuft”. Det är så självklart att det inte behöver förklaras. Håller du med mig än så länge? Okej. Här är då en annan... ”något kan inte komma från ingenting”. Och vad tycker du om ”ordning sker inte spontant från kaos”?

Vad finns i den mänskliga erfarenheten i helhet som kan få oss att tro att någonting kommer från ingenting eller att ordning bara spontant blev till från kaos?

Exakt! Ingenting. Vad vi egentligen konstant upplever är att där det finns ordning, form och system så har något gjort detta. Ju mer komplext och ordnat system, desto mer funktionell form och desto högre nivå av intelligens bakom det.

Så här är två sanningar som möjliggör för oss att förstå världen, universum och livet. Den universella mänskliga erfarenheten säger oss att när vi hittar saker som fungerar enligt system, lagar och mönster finns det något som skapat systemen, lagarna och mönstren. Det är därför som en arkeolog kan hitta lergods i jorden och vara säker på att ett folk, vilka han eller hon aldrig har sett, tillverkat föremålen. Faktum är att arkeologen kanske kan berätta en hel del om folket bakom skapandet av lergodset, deras kultur och utveckling endast från föremålen han eller hon funnit. Arkeologen vet att lergodset har en designer, och att det inte kommit till genom slumpmässiga rörelser i jordytan, solen eller att en skogsbrand på något sätt formade något som det upphittade lergodset. Kanske är det så att detta hände, men samtidigt är det inte troligt att det gjorde det. I själva verket är det så att ju mer av lergodset en person får se, ju mer otrovärdigt blir det att slumpen format lergodset, och ju säkrare blir han eller hon att det skapats med avsikt (om de ens tvekade från början!).

Låt oss ta ett annat exempel av något som de flesta av oss använder regelbundet: en mobiltelefon. Din mobiltelefon består av några basala element. Plast, glas, silikon i chippet och några ädla metaller. Plast kommer från olja, glas från sand och silikon likaså. Så i princip

är vad du håller i din hand olja och sand. Om jag nu berättade för dig att jag vandrade i Arabiens öken (där det finns massvis av olja och sand) och plockade upp en mobiltelefon som jag hittade liggandes där... en produkt av slumpmässiga händelser under biljoner år... Vinden blåste, solen sken, regnet föll, det blixtrade, oljan bubblade, kamelfötter som trampade och efter miljoner och miljoner år blev mobilen till av sig själv. Och så självklart tog jag upp telefonen, klickade på uppringning... ”Hej Mamma!”

Finns det någon chans att telefonen skulle ha genom slumpmässiga händelser format sig själv, genom naturliga processer? Hur liten chans det ens skulle finnas skulle de flesta av oss helt enkelt inte acceptera detta som en rimlig förklaring.

Varför skulle vi då acceptera en sådan förklaring för vårt universum och livet däri? Även om vi accepterar evolutionen som en process så är idén om att livet skulle vara ett resultat av slumpmässiga händelser svår att acceptera som en trolig förklaring. Även den mest basala människocellen är mer komplicerad än en mobiltelefon! Evolutionsteorin försöker åtminstone ge svar på hur det kan ha gått till, men tanken att universum är en skapelse som kommit till genom slumpmässiga händelser har ingen motsvarighet i den verkliga världen. Lagarna, systemen och formerna som formar universum är betydligt mer komplexa än de som styr det biologiska livet!

Låt oss ta exemplet av vår jord och vårt solsystem. Jorden roterar runt sin egen axel varje dygn, var tjugofjärde timma. Föreställ dig att Jorden snurrade riktigt långsamt, där en dag eller natt är 30 eller 40 år istället för 24 timmar. En del av Jorden skulle då vara exponerad för solsken under den tiden, och den andre delen skulle vara i mörker. Alltså hade Jordens yta varit både stekhet och iskall. Om vi till exempel hade varit en bråkdel (i kosmologiska termer) närmare eller längre bort från solen, så skulle jorden vara för varm eller för kall. Hade sammansättningen av de olika gaserna i atmosfären inte varit den perfekta blandningen av syre, koldioxid och kväve, eller om det inte hade funnits något ozonlager som filtrerade bort de

skadliga effekterna av solens strålning, så är det svårt att se hur liv hade kunnat existera överhuvudtaget utan dessa perfekta och optima förhållanden.

Om vi tittar närmare på Big Bang-teorin som förklarar universums tillkomst, så frågar du dig kanske ”sen när skapar explosioner komplicerade och balanserade system och komplexa livsformer?” Samtidigt är det exakt det folk föreslår hände med universum och Big Bang! Du kanske då svarar och säger att detta är ett simplificerat påstående och att vetenskapen faktiskt proponerar att lagarna som styr universum är så pass perfekt justerat att liv inte kan existera utan just denna perfekta justering.

Detta kan observeras i det som kallas naturens konstanter, eller krafter, vilka är en hel del. Låt oss koncentrera oss på fyra av de mest kända krafterna: den starka atomkraften, den svaga atomkraften, den elektromagnetiska kraften och gravitationen. Den elektromagnetiska kraften som finns i två former, en svag och en stark, är ansvarig för kolproduktionen, ett ämne som all livsform är baserad på. Krafterna samarbetar så pass att de skapar en balans av energi, som i sin tur möjliggör produktionen av kol från en sammansättning av tre heliumatomer. Det är ganska otänkbart för tre heliumatomer att kollidera och på så sätt skapa kol under normala omständigheter, eftersom de olika energierna inte skulle stämma överens och de tre heliumatomerna skulle komma ifrån varandra innan sammansättningen till kol ens påbörjats. Men när det statistiskt är en ovanlig överensstämmelse av energierna så går processen mycket snabbare. Minsta förändring i den starka elektromagnetiska kraften eller den svaga motparten skulle ändra energinivåerna, vilket i sin tur skulle resultera i kraftigt reducerad produktion av kol och ett ytterst obeboeligt universum.

Överväg för en stund också gravitationens kraft. Efter Den Stora Smällen, eller Big Bang, biljoner år sedan så fördelades materian i universum slumpmässigt. Det fanns inga planeter, galaxer eller stjärnor; bara atomer som flöt omkring i det mörka tomrummet

i rymden. När universum började expandera så drog gravitationen i atomerna försiktigt och samlade de i klumpar som till slut blev stjärnor och galaxer. Vad som är viktigt är att dragningskraften, gravitationen, var tvungen att vara perfekt. Om den hade varit en aning svagare så hade atomerna blivit distribuerade på ett sådant sätt att galaxer, stjärnor eller planeter inte formats. Om gravitationskraften varit en aning starkare så hade atomerna blivit ihop klumpade till en enhetlig massa och då hade Big Bang istället blivit Big Crunch (Den Stora Krossen). Gravitationskraften var tvungen att vara perfekt för att stjärnorna skulle bildas. Men vad är perfekt? Tja, tänk att din vikt skulle vara en biljondels gram lättare eller tyngre. Det är i de fraktionerna vi pratar när vi menar att universum inte skulle ha några galaxer, stjärnor, planeter eller liv. Att förlora några kilon verkar enkelt, eller hur? Det är förvånansvärt hur intelligent, välutbildade människor inte kan tappa lite i vikt för att leva längre men att universum skulle kunna organisera sig självt till de mest optimala förhållandena för liv genom slumpen!

Och det är inte allt! Låt oss titta på universums expanderingsstakt efter Big Bang. Om expanderingsfarten hade varit högre och om universum i begynnelsen hade expanderat snabbare så hade materian i universum blivit så diffust att gravitationen aldrig skulle kunnat etablera sig på stjärnor och i galaxer. Om expanderingsfarten hade varit långsammare, så hade gravitationen övermännat expansionen och dragit tillbaks allt i ett Svart Hål. Om expansionsfarten, en enda sekund efter självaste Big Bang, hade varit långsammare än en del av hundra tusen miljoner, så hade universum kollapsat innan det ens blev så stor som den är nu. Faktum är att expanderingsstakten var så pass perfekt att stjärnor kunde existera i universum.

Ett annat exempel av detta perfekta tillstånd är universums densitet. För att det skulle vara möjligt för det att växa på ett livsbevarande sätt behövde universum vara i en perfekt och ytterst precis nivå av densitet. Perfektionens skulle vara så pass att en förändring med $1/1015$ del (dvs. 0,0000000000001%) skulle leda till en kollaps, Big Crunch, så tidigt att liv aldrig kunnat utvecklas, eller att

expansionen skulle ha gått så snabbt att inga stjärnor, galaxer eller liv hade kunnat formas.

Kommer du ihåg vår mobiltelefon i öknen?

Är det inte mycket mer logiskt att dra slutsatsen om att universum och livet är ett resultat av en medveten, intelligent design?

För när allt kommer omkring, vad är alternativet?

Kan det verkligen bara ha kommit till från ingenting? Och om så är fallet, ska vi då applicera det på allt i livet?

Kanske var det så att mannen i röda kalsonger helt spontant dök upp från ingenstans! Kan han ha skapat sig själv? Vi tillskriver helt enkelt inte stjärnor och galaxer, det som kallas universum, möjligheten till att skapa och systematisera. För självklart behöver det intelligens och vilja?

Så, om sunt förnuft och vårt förstånd pekar så avgörande på en intelligent och uppsåtlig design, vad för andra slutsatser kan vi dra genom att använda vårt sunda förnuft?

En av slutsatserna som man så självklart kan dra är att denna intelligens och viljas källa måste vara annorlunda i dess natur från det universum det skapat.

Varför, kanske du undrar? Därför att om källan bakom denna design var densamma som det som källan skapat då hade vi endast haft mer av samma – dvs. mer skapelse, och då kanske någon riktigt frågar, så vem skapade det i sådana fall? Självklart måste det vara mer intelligent och viljekraftigt än det skapade, och då skulle vi fråga samma fråga om det... Hur skapades det? Och vi skulle fortsätta söka i oändlighet efter intelligensen bakom intelligensen och viljan, dvs. efter en skapare som skapat en skapare som skapat en skapare, i all evighet! Det finns dock en bra anledning till varför det inte kan

vara så, och det är bäst förklarar med ett exempel.

Föreställ dig en krypskytt som har målet i sikte och pratar genom radion till huvudkvarteret för att få tillstånd att skjuta. Huvudkvarteret säger dock avvakta, eftersom de måste söka tillstånd från högre instans. Så killen från den högre distansen söker tillstånd från killen högre upp och så vidare.

Om detta får fortsätta, kommer då krypskytten någonsin till skott?

Självklart inte!

Han kommer att behöva vänta medan någon annan väntar på att någon annan ska ge ordern. Det måste finnas en plats eller en person där ordern ska komma ifrån; ett ställe där det inte finns en högre instans innan.

Så vårt exempel visar varför det finns rationella brister i idén om att det finns skapare som skapar skapare ad infinitum... Vi kan inte ha skapare som skapar skapare för alltid, för annars är det som krypskytten som aldrig kommer till skott, och skapelsen kommer aldrig bli skapad. Men skapelsen är ju här. Den existerar. Alltså kan vi avfärda idén om en oändlig regression av orsaker som irrationellt.

Men vad är alternativen?

Alternativet är en primär orsak. En icke-orsakad orsak!

Vi kan dra slutsatsen att den intelligenta och uppsåtliga kraften bakom universum, livet och allting måste ha en annorlunda karaktär än skapelsen eftersom det, som vi har noterat, finns övertygande anledningar att tro detta.

Så... Eftersom skapelsen är behövande, måste Skaparen vara Självförsörjande. Och om skapelsen är temporär, då är Skaparen Evig. Och om skapelsen är begränsad av tid och rum, då måste Skaparen vara oberoende av tid och rum.

Och om skapelsen är vanlig, måste Skaparen vara unik. Och det följer då rimligt att det endast kan finnas en unik, evig och självförsörjande som inte begränsas av tid och rum, för om det fanns fler skulle dessa attribut inte längre gälla. Hur kan det finnas två eller tre eviga väsen, eller två väsen som inte var begränsade av tid och rum?

Det är därför det är så logiskt att tro på En Unik, Evig och Självförsörjande Skapare.

Sunt förnuft och rimlighet leder oss enkelt, eller utan tvekan, till slutsatsen om att universum har blivit skapat av ett överlägset väsen, som i dess natur är annorlunda i allt vi känner till.

Detta medför, självklart, att det blir svårt att förstå mer om denna Skapare genom logik, och det är därför många stannar just där.

Men vår resa tar inte slut här, utan på många sätt har den precis börjat. Vi har fortfarande många obesvarade frågor och så många olösta problem...

Kapitel 2

OBESVARADE FRÅGOR

Varför är det så mycket lidande i världen?

Om det finns en Skapare, varför låter denne Skapare dåliga saker hända?

Vad är meningen med livet?

Varför är vi här, och varför allt detta, och vart är vi på väg?

Finns det ett liv efter döden?

Finns det något sätt att få reda på mer om denna Skapare?

Det är inte överraskande eller konstigt att förvänta sig att Den som skapade universum skulle bistå med någon sort av vägledning i de ovanstående frågeställningarna, eftersom Skaparen har bistått med medel för att tillfredsställa alla behov vi har, både fysiskt och emotionellt. Vi känner hunger och behöver näringsämnen för att upprätthålla våra liv, och alla medel för att tillhandahålla dessa näringsämnen finns där. Vi är törstiga, och här finns vätska, vi behöver kläder och då finns det de medel vi behöver för att skydda oss mot externa väderelement, och så vidare. Vi behöver också sällskap, kärlek och stöd och vi har fått föräldrar och familjer och lever i samhällen som uppfyller dessa behov. Det är vettigt att Den som har bistått oss med alla dessa medel också skulle bistå oss med svar till sådana djupa, pressande och viktiga frågor.

Faktum är att på vissa sätt så är dessa djupa frågor viktigare än de fysiska och emotionella eftersom de besvarar vår anledning för att existera. Bevis har presenterats som visar att när människor inte har en övertygande väg och ett syfte i livet, både som individer och samhällen, så blir de otillfredsställda, förvirrade och olyckliga. Att

veta varför vi är här, vart vi är på väg och varför all denna uppståndelse, är lika viktiga för oss som mat, dryck och sex!

Det må finnas många möjliga svar till dessa frågor, och när vi tittar på de olika förslagen som har deriverats från människans tankar, så verkar det som om sunt förnuft inte är det bästa att använda för att söka svaren till dessa perplexa frågor, eftersom vad vi är ute efter är inte vilka svar som helst, utan de rätta svaren. Problemet här är att detta är de facto ett fält sunt förnuft inte gör så bra ifrån sig.

Som exempel, föreställ dig att någon tog dig till en obekant byggnad. Du står framför byggnadens dörr, och personen med dig frågar dig, "Vad finns innanför dörren, inne i byggnaden?" Hur mycket skulle du veta genom att använda sunt förnuft? Du kanske lyckas gissa några saker, som kanske att det finns bord och stolar, lampor och vattenkran... men du kan samtidigt ha helt fel. Det kan vara helt tomt eller helt fullt, eller... ja, i princip kan det vara hur som helst där inne. Så hur kan du veta, hur skulle du med säkerhet veta vad som fanns bakom dörren? Du skulle ju självklart kunna gå in och se med dina egna ögon, men tänk om det inte var möjligt? Hur skulle du då kunna veta vad som är inne i byggnaden?

Ett annat sätt skulle vara om någon som varit där inne berättade för dig, eller en person som känner någon som varit där inne berättar. Men frågan blir då, kan jag lita på den personen? Hur kan jag vara säker på att de talar sanning?

Det är detsamma med dessa stora frågor; syftet med livet, varför det finns lidanden, om det finns liv efter döden... vad finns bakom dörren? Det är dolt, osynligt och okänt. Sunt förnuft kan inte konkludera några som helst definitiva svar, inte heller finns det "att endast tro" för att man känner för det.

Vi kan endast komma till någon slags säkerhet om någon vi hade anledning att lita på berättade för oss.

Vi skulle självklart behöva sunt förnuft. Det är bara det att det inte

fungerar så bra som en isolerad källa av kunskap för dessa frågor. Vi behöver fortfarande sunt förnuft för att veta vem vi ska lita på.

Vi är tillbaka till mannen i röda kalsonger! Varför skulle jag tro eller avvisa hans påståenden?

Olika religioner gör generellt ett speciellt påstående, nämligen att de har ett budskap från Skaparen, och ett budskap som påstås vara exklusivt för den specifika religionen. Så det är exakt "Jag har rätt och alla andra har fel". Utifrån sunt förnuft är dock detta påstående inte så problematiskt. För, om denne Vise Skapare bestämde att skicka oss ett budskap, så är det förnuftsensligt att anta att budskapet är logiskt, och eftersom olika religioner gör oförenliga påståenden så kan inte alla ha rätt! Nej, utmaningen är att bestämma vilken, om någon, som är rätt. Alltså har inte bara en person kommit för att läsa elmätaren, utan sju personer!

Men allt är inte förlorat. För, genom att titta på alla de människor som är samlade vid din dörr, kan du genom att använda samma tankeprocess, enkelt klura ut vem av de som är mest berättigad att läsa sin elmätare. Till exempel så kan han eller hon ha någon sorts identifikation och en uniform med namnet på elföretaget du betalar din räkning hos, och möjligen en slags apparat som kan läsa din elmätare. På samma sätt finns det olika kännetecken vi kan använda för att urskilja en sann religion från en falsk.

Eftersom påståenden som dessa är känslomässigt betingande så är det bra om man tar sig en liten stund för att reflektera över de ibland olämpliga metoder som vi använder för dessa ämnen. Det kan vara: "Vem liknar mig och bär samma etnicitet som mig?". Skulle du använda denna metod för att bestämma vem som skulle komma in i ditt hus för att läsa din elmätare? När allt kommer omkring så kommer kriminella i alla etniciteter och färger, precis som elmätarläsare.

Vad tycker du om: "Låt mig känna efter vilken den rätte kan vara,

och då tror jag på det och det får vara nog för att det ska vara sant”. Nej, exakt, precis som jag trodde. Vad anser du då om att tro på den som ger dig ett väldigt bra erbjudande, som ”Om du tror på att jag är elmätargubben så får du gratis el i all evighet”. Hur frestande det än är, så är det inte troligt att man använder denna metod heller.

Eller kanske ska du välja den som ser någorlunda ut som snubben som brukade knacka på dina föräldrars dörr ibland.

Eller kanske den som ser smartast ut och har mest pengar?

Trodde inte jag heller!

Poängen här är att när det gäller religion så behöver du avvisa vissa idéer. Som exempel att blint följa vad dina föräldrar följde endast för att det är bekant, eller för att du älskar dem så mycket att du inte kan föreställa dig att de kan ha fel! Jag är ganska säker att de flesta av er som läser detta gör många saker annorlunda än era föräldrar. Så hur kommer det sig att de kan ha fel om de sakerna men inte när det gäller religion?

Det finns helt enkelt inte några anledningar att anta att vad än dina föräldrar eller deras föräldrar trodde på var sanningen, och det går heller inte att basera sin tro på detta för att endast ”tro” utan några logiska motiveringar. Och vad för sorts förnuft leder dig till att dra slutsatsen att en sann religion ska göra dig rik eller att att tro på en speciell person ger dig evigt liv? Och självklart, den kända anledningen att någon började följa en religion som förändrade deras liv och de blev lyckliga. Detta låter faktiskt någorlunda vettigt eftersom det finns goda skäl till att tro att den sanna tron uppfyller denna funktion, men problemet här är att många andra människor gör samma påstående om sina andliga upplevelser. Det verkar som om vi är skapade för att vara religiösa. Det är en del av vår natur. Om vi inte följer en av de etablerade religionerna skapar vi snart en. Så lite religiositet kommer alltid att göra oss lyckligare än om inte hade någon alls. Alltså är påståendet att en religion är sann

eftersom den gjorde dig mer lycklig inte förnuftigt, eftersom det då betyder att andra religioner också måste vara sanna eftersom de har också förändrat människors liv. Faktum är att en person som tror att det inte finns någon Skapare överhuvudtaget kan göra samma påstående, och då påstå att han eller hon brukade följa en religion och att de nu inte gör det längre och de är då mer lyckliga och fria! Det är alltså så att om det är sant för en person, så är det sant för andra också.

Allt detta är påståenden; påståenden som måste beläggas.

Sann religion (om det existerar) bör ha någon slags identifikation. Det bör ha markörer som man med kan veta att den härstammar från Skaparen.

Så vad är det vi ska leta efter?

Kapitel 3

LÄRORNA SÄTTTS PÅ PROV

Det första testet, som antagligen är den bästa och mest övertygande, kommer att lämna oss med några få alternativ.

Vad exakt säger den om Skaparen? Vilken religion lär oss att det finns En Unik Skapare vars natur är annorlunda än skapelsen, dvs. att Skaparen är En, Ewig, Självförsörjande och Överlägsen?

Det är inte min avsikt att kritisera eller förlöjliga olika religioner, eftersom alla religioner lär ut och uppmuntrar ett gemensamt omfång av värderingar och moralläror. De har alla sina olika styrkor och svagheter. Syftet är istället att undersöka dem i ljuset av det enkla påståendet som vi gjorde tidigare om Skaparen.

I ljuset av det vi hittills har diskuterat så har vi, kanske kontroversi-

ellt, tre starka utmanare: Judendom, Zoroastrianism och Islam. Kristna kanske påstår att de förtjänar att vara inkluderade här, men från ett vanligt kristet perspektiv så måste kristna kompromissa eller förvränga konceptet om den Unika Skaparen på något sätt.

Till exempel så har hinduer generellt ett panteistisk definition av Gud. Detta innebär att de tror att allting ÄR Gud. Universum, Jorden, Månen, stjärnor, träd, djur och vi, vi är alla Gud.

Hur kan vi rationellt förstå och rättfärdiga ett sådant påstående? Om vi menar med "Gud", Skaparen, då innebär det att skapelsen har skapat sig självt, och att skapelsen är Skaparen. Hur förklarar detta uppställningen av ett begränsad universum, och vad för rationella bevis för att stödja detta påstående? Detta är verkligen som att säga att universum skapade sig själv. Men om det inte existerade i första taget, hur kan det då ha skapat sig självt?

Vi tillskriver heller inte universum förmågan att självordna och systematisera sig självt. Det är inte dess förmåga eller attribut. Universum består av stjärnor och galaxer som är i behov av en Skapare. De behöver också en organisatör individuellt, vilket även innebär att de behöver det kollektivt. En kollektion av behövande skapelser blir inte slumpmässigt självförsörjande. Ett land fullt av svältande folk blir troligen inte mer mätt av sig självt än en individ som svälter.

Kristendom delar en liknande problematik. Självklart skulle många kristna lägga fram samma argument för existensen av en Skapare som jag redan har lagt fram, men de skulle sedan utveckla argumentet och säga att Jesus, en begränsad, tidsbegränsad, behövande skapelse, är Gud. Problemet här är tydligt. Hur rationellt är det att något är två helt motsatta grejer samtidigt? Hur kan något tidsbegränsad vara obegränsad samtidigt? Hur kan något vara självförsörjande och behövande, temporär och evig, vanligt och unikt, en och många samtidigt?

Detta är som att säga att en cirkel blev en kvadrat men fortsatte

vara en cirkel. Man kan föreställa sig att man tar cirkeln och tvingar den att bli en kvadrat, men då innebär det att den upphör att vara en cirkel. Eller så kan man ta och lägga en cirkel i en kvadrat eller en kvadrat i en cirkel, men det kan aldrig vara en cirkel och kvadrat samtidigt. Detta är per definition en omöjlighet och du kan aldrig finna ett förnuftigt argument för en omöjlighet. Så detta är ett argument som ej går att belägga eller bevisa. Det största hindret det stöter på är motsägelserna gentemot de rationella argumenten för en Skapares existens, eftersom om man påstår att en begränsad, behövande skapelse är Skaparen, varför då inte en till eller en annan också? Hur kan du försvara en sådan tro gentemot panteism till exempel?

Svaret till detta är oftast att "Gud kan göra vad som helst". Detta är ett påstående om Gud, och påståenden om Gud måste som allt annat beläggas. Det är också ett påstående som är fullt med problem. Låt oss säga att man frågar, "Kan Gud sluta existera?" eller "Kan Gud göra något ondskefullt?"

Det är två vanliga svar till en sådan fråga. Antingen "Nej, Gud kan inte", vilket motsäger det som de kristna tidigare sa om att Gud kan göra allt. Det andra svaret är "Ja, Gud kan om Gud vill, men Gud skulle aldrig göra något ont eftersom Guds natur är god".

Varför är detta då sant om Guds godhet men inte Hans andra attribut? Samma princip måste appliceras på att Gud är En, Evig och Självförsörjande. Precis så som det inte är i den goda Gudens natur att begå ondska, är det inte i den Eviges och Självförsörjande Skaparen att bli en temporär och behövande skapelse. Så påståendet att Skaparen blev skapelsen men samtidigt förblev Skaparen är ett påstående som aldrig kan beläggas, eftersom det per definition är en omöjlighet och detta gäller alla religioner som påstår något liknande. Detta kan även förenas med vad hinduer eller hedningar tror eftersom de gör liknande påståenden om Skaparen som inkarnerat i en skapelse.

Några kristna kanske påstår att de inte ser Jesus som Gud, utan som Guds son. Problemet här är vad som menas med "Guds son". En människoson är som sin far och mor en människa, så är Guds son också en gud? Om, så är vi tillbaka där vi tog vårt avstamp och vi har samma problem som förut. Sedan är en son ett resultat av en sexualakt. Så hade Gud sex? Ganska tydligt så skulle detta motsäga allt vi vet så länge om Guds olikhet med skapelsen. Kanske menas det att Gud adopterade Jesus som sin son? Detta är också ganska obegripligt, eftersom du endast kan adoptera det som är som dig själv. Tänk om någon hade en fisk som hette Flappy och sa, "Detta är min son". Ingen hade tagit det seriöst. Personen i fråga kanske älskar fisken som en son och de kanske äter tillsammans. Fisken kanske har ett rum i huset och man kanske har fixat fram adoptionsdokument för fisken, men faktumet kvarstår att fisken är en fisk och personen i fråga är en människa. De två är inte lika, och vi vet att Skaparen inte är som något i universum. Faktum är att vi är mer lika fisken än Skaparen. Vi är begränsade, tidsbegränsade och beroende varelser, precis som fisken, medan Skaparen är evig och oberoende. I själva verket måste Skaparen vara långt bort från att ha en son, både bokstavligt och symboliskt, utom kanske i den mest metaforiska meningen som när våra föräldrar tar hand om, vägleder och vårdar oss, vilket Skaparen också gör. Detta gäller dock för alla varelser, inte bara människor, och i synnerhet inte bara EN människa.

När det gäller buddism så får Skaparen inte någon insyn. Detta gör buddism mer likt en filosofi än en religion, och detta medför andra problem som att syftet med livet, anledningen till lidande och det efterkommande livet är en människas tankar, inte Guds. Vad vi behöver är något avgörande, och säkerhet kan endast komma från Den Som Vet om det osedda, och som är Skaparen av det osedda. Allt annat är endast spekulation.

Det finns några andra religioner som kanske man bör nämna. Sikhism är lik buddism i den meningen att den inte påstår sig vara av gudomligt ursprung, åtminstone inte direkt. Grundaren av sikhism,

Guru Nanak, tog vad han antog vara det bästa från hinduism och islam och blandade dem enligt hans egna principer. Detta är något vad många är frestade att göra i en sådan situation, men det finns ett enkelt rationellt problem här. Om vi är överens om att faktiskt finns en uppenbarelse och ett budskap från Skaparen, hur kan vi då rationellt bestämma oss för att lämna Skaparens vägledning och följa något annat eller blanda det med något annat, om vi inte kan säkerställa att Skaparen ville detta från oss? Man kan säkert rättfärdiga detta från ett hinduiskt perspektiv, men det skulle vara väldigt svårt från det islamiska eller judiska perspektivet till exempel.

Vi har redan applicerat ett test för att se om religionernas påstående om att vara från Skaparen är legitim eller inte; stämmer de överens med den rationella grund som får oss att förstå att det existerar en enda unik, evig och självförsörjande Skapare som är annorlunda och åtskilt från skapelsen? Finns det andra måttstock som vi skulle kunna använda för att förkorta listan av kandidater?

Kapitel 4

UNIVERSIALITETS TEST

Det kanske finns några andra tester vi kan applicera för att se om religionerna är sanna eller inte. En av dessa tester som är mer begripliga att använda är universalitetsprincipen. Vad detta innebär är att budskapet från Skaparen bör vara för alla. Så länge människan har en rationell kapacitet att förstå anledningarna till Skaparens existens och att ställa de djupa och svårfattliga frågorna om livet, döden, universum och allt möjligt, så verkar det ologiskt att Skaparen skulle ge denna vägledning till en utvald grupp människor och lämna alla andra utanför. Självklart så kan Skaparen ha goda skäl att välja en viss grupp av människor att förmedla och följa de visa instruktionerna. Likväl kan det finnas goda skäl till att välja en utomordentlig person att ge budskapet istället för att prata med

alla individuellt. Men det får ändå en att fundera över om man inte är en del av den utvalda gruppen; vad är det vi då ska göra? Vad händer med oss? Allt detta blir då irrelevant. Det verkar konstigt att Skaparen, som har försett människan med allt för hennes behov inte skulle förse möjligheter att uppfylla det som psykologiskt, mentalt och andligt är det största behovet, vilket är svaren till de stora frågorna!

Detta eliminerar i princip judendomen. Judendomen är väldigt bra om du är född av en judisk kvinna, dock inte lika bra om du inte är det. Även om vissa av oss tänker att vårt land, vår etnicitet, folkstam, stad eller vårt fotbollslag är den bästa (eller kommer att bli någon dag), så skulle många av oss ha svårt att smälta tanken att om man inte var född in i en speciell stam eller etnicitet så skulle det inte finnas något hopp för att komma till paradiset när man dog, och att den visa vägledningen från Skaparen endast för dem och inte för dig. Så även om det var sant skulle vi behöva avvisa det för det inte skulle vara relevant för oss! Det finns några andra anledningar till varför judendomen inte är det mest lämpliga valet, men det finns varken tid eller plats för det.

Jag behöver stanna här för ett kort avbrott.

Jag varnade dig redan från början att du inte skulle gilla detta!

Kanske borde jag ha varnat dig mer intensivt för att slutsatserna av denna rationella metod möjligtvis skulle innebära att du skulle gå emot dina egna önsknings och de saker du trodde du ville ha i livet. Kanske borde jag ha varnat dig för att du möjligen skulle hata sanningen, och om du är en sådan person som tror att du har allt du vill ha redan... tja, jag kan varna dig om att det finns en himla massa anledningar till att saker kanske inte kommer att vara så för dig länge till. Å andra sidan om du är en sådan person så skulle du säkert ändå inte lyssna. Så här kommer det.

VARNING!

Vad som komma skall är endast för personer som verkligen är redo för att lägga sina fördomar åt sidan, att fördjupa sig lite i sina tankar och följa den mest rimliga slutsatsen.

Än så länge har saker varit enkla. Vad jag nu ska säga kan vara en svår åktur när det gäller beslut och slutsatser du kommer att behöva göra. Jag försöker inte att hindra dig. Verkligen inte, eftersom det kommer att vara väl värt ansträngningen. Finns det trots allt något som är värt att inneha om det inte krävdes lite hårt arbete för att få det? Slutsatserna som jag visar vägen till kommer att kräva lite ansträngning att följa upp. Faktum är att för vissa kan det kräva en avsevärd insats.

Det hårda arbetet är inte fysiskt, eller ens mentalt i det avseendet att tänka för mycket. Om du har instämt att använda ditt förstånd och sunt förnuft för att dra slutsatser och om du är redo att välja det mest rimliga alternativet och att det är allt som spelar roll, så tror jag att allt kommer att gå bra. Några av er kommer det inte att gå bra för. Några av er som läser detta kanske håller med allt men kommer att leva som ni alltid har gjort... eller du kommer åtminstone att försöka. Jag säger "försöka" eftersom du inte kommer att kunna, och jag pratar utifrån erfarenhet. Vad som följer kommer att leda dig till en slutsats som för vissa kommer att vara en omtumlande sanning. Andra kanske redan misstänker slutsatsen. En sak är i alla fall säker och det är att när du väl vet sanningen så kan ditt liv inte vara detsamma. Det kommer alltid att vara med dig. Hur mycket du än vill fly från det så kan du inte fly från dig själv.

DU HAR BLIVIT VARNAD!

Låt oss gå tillbaks till där vi tog ett uppehåll...

Detta lämnar oss med två utmanare: Zoroastrianism och islam.

Det finns några anledningar till varför Islam har överhanden. För det första så yrkar islam på att det är en universell religion för alla. Tvärtemot vad några tror och tvärtemot hur vissa av islams anhängare betar sig så är inte islam en arabisk, somalisk eller pakistansk religion. Det är precis lika mycket för svensktalande vita personer som det är för araber, afrikaner och eskimåer.

Det är också intressant att ordet "Islam" är en deskriptiv term som betyder "underkastelse" eller "hängivelse" till Skaparen. En muslim är då en som hävdar att hon lyder och följer Skaparens vägledning. Islam uppger också att detta grundläggande budskap om tro och att följa den Enda, Unika och överlägsna Gud är den som Skaparen alltid har uppenbarat genom utvalda personer som man refererar till som profeter eller budbärare. Namnet på denna religion är inte kopplat med någon person eller plats. Judendom (Juda), Kristendom (Kristus), Buddhism (Buddha), Hinduism (Indien), Zoroastrianism (Zoroaster) är alla kopplade med en person eller plats. Om någon till exempel bodde på en fjärran plats och aldrig hade hört talas om en man vid namn Jesus, som är Gud och samtidigt Guds son, som dog för våra synder, så är det omöjligt för någon att inse detta genom ens sinnen eller erfarenhet. Du kan aldrig resonera dig fram till detta. Någon måste berätta detta för dig. Så är inte fallet med islam. Den basala i islam, dvs tanken om att det finns en Unik Skapare vars vägledning vi bör följa, är något som vem som helst, var som helst, kan lista ut. Som en idé, är islam, underkastelse till den Enda Guden, sannerligen universell.

Kapitel 5

KARAKTÄRSTEST

Det finns några andra tester vi kan använda.

Det första hänger samman med personen som gör påståendet och dennes karaktär och personlighet. Om en person som påstår att denne har ett budskap från Skaparen uppvisar sannfärdighet, ärlighet och uppriktighet så blir det enkelt att acceptera att personen talar sanning om budskapet de mottagit från Skaparen. Självklart kan man påstå att denne individ helt enkelt lider av vanföreställningar. Personen i fråga tror att de är vem de påstår sig vara, är ärliga och uppriktiga, men deras erfarenheter är en produkt av hallucination eller sinnesförvirring. Hur kan vi veta att så inte är fallet?

Säkerligen vill ingen av oss bli förd bakom ljuset eller lurad av en bedragare, eller börja följa en galning. En duktig bedragare kommer att göra allt i hans eller hennes makt för att få dig att tro att de är ärliga och uppriktiga. De kommer säkerligen att få det de har att låta och se trovärdigt ut, och de ger dig oftast ett erbjudande som verkar för bra för att vara sann. Problemet här är att vi kan enkelt hamna där vi började. Alla våra utmanare kan se ut som ganska bra karaktärer, men poängen här är självklart inte självaste personerna här. Det är inte Moses, Krishna, Buddha, Zoroaster, Jesus, Muhammad eller Guru Nanak som står vid dörren, utan personer som påstår sig representera dessa och vad de ska ha sagt. Innan vi kan undersöka dessa karaktärer måste vi få ett hum om hur vi vet vad de faktiskt har sagt till skillnad från vad folk påstår.

Det är därför frågan om skriftlig autenticitet är viktig. Problemet med zoroastrianism är att ingenting är i princip kvar av de originella texterna och de yttranden som attribueras till Zoroaster. Liturgin kvarstår och de basala teologiska premisserna, men hans faktiska ord är mer eller mindre borta. Problemet med biblisk äkthet är välkänt även förhängivna kristna och judiska lärda. Här är dock ett område

som Koranen, muslimernas huvudskrift, verkligen är enastående. Det är väldigt lite kontrovers kring Koranens äkthet. Faktum är att vem som helst kan slå upp en Koran från vilken moské som helst i världen, och man kan jämföra texten med handskrifterna från 30 år efter Profeten Muhammads död, och då finna att texten inte är ändrad förutom stilen som det har skrivits med och stödtecken för att hjälpa till med uttalet. Detta är ganska otroligt för en text som är strax över 1400 år gammal. Det är heller inte bara en utomordentlig bevaring av den skrivna texten, utan Koranen har även en förträfflig historia av muntligt bevarande. Muslimer påstår att andra skrifter har blivit förändrade, förvrängda och gått förlorade på olika sätt, men att Skaparen (vars ord är Koranen) har lovat att bevara Koranen eftersom det är den sista uppenbarelsen from Skaparen till mänskligheten och därför är också Muhammad den sista budbäraren. Fastän muslimer själva är mänskliga och bristfälliga, och på så sätt inte nödvändigtvis representerar den sanna bilden av religionen, så är Koranen och Profetens läror och exempel bevarade för människor så att de kan hitta vad Guds vägledning verkligen är.

Detta är vad muslimer påstår, men är inte Islam kantad av massa problem?

Jag menar, hur kan någon i den civiliserade fria världen, eller i princip var som helst, förväntas följa en religion som är över 1400 år gammal? Den verkar behandla kvinnor som andra klassens medborgare (men i den civiliserade världen så är kvinnor fortfarande mindre betalda för samma utförda jobb som en man, är ständigt framställda som sex objekt, lider mängder av sexuella och psykiska övergrepp och det verkar omöjligt att bli respekterad som mor eller en fru). Men, åtminstone, så säger man i den civiliserade världen att kvinnor är tänkta att vara jämlika med mannen). Jag menar att Koranen faktiskt säger att man kan slå sin fru på några ställen! Män kan ha upp till fyra fruar och obegränsat antal konkubiner. Trevligt för dem, och de får ju även dubbelt så mycket av arvspengar, och en kvinnas vittnesmål är värt endast hälften av mäns!

Sen är det all denna jihad och all denna terrorism och ”kämpa och döda de otrogna vart du än finner dem”.

Och vad är allt detta om barbariska lagar med avhuggna händer för tjuvar, död för avfallingar och äktenskapsbrytare (hur kommer det sig att det alltid är kvinnor som verkar dödas?), död för homosexuella, piskning av fyllon och t o m korsfästelse för stråtröveri!

Är inte Koranen precis som andra religiösa böcker; full av motsägelser, vaga termer och öppen för tolkning?

Tja, Koranen verkar vara olik andra skrifter åtminstone från ett perspektiv, och det är dess obestridda fakta om bevaring och autenticitet. Sedan måste man fråga sig om många av de problem som folk upplever med Islam egentligen inte är Koranens och Profetens läror, utan muslimernas beteende?

Låt oss titta närmare på detta logiskt istället för emotionellt.

Innebär det faktum att Koranen lär ut vissa saker som går emot de normer och seder som vi är vana vid, att den inte är från Skaparen?

Det finns faktiskt ingen rationell anledning till varför de nämnda problemen skulle innebära att Koranen inte var gudomligt uppenbarad. Än sen om det inte verkar vara kompatibelt med ”moderna tider”? Skaparen kanske inte gillar modernitet eller någon annan människoskapad ideologi. Jag säger inte att så är fallet, jag bevisar bara att det inte är rationellt att avvisa Koranen som gudomligt uppenbarad på dessa grunder. I detta avseende ansluter sig de flesta religioner islam i ifrågasättandet av en livsstil som baseras på ren materialism och njutning, något som utmärker den moderna livsstilen.

Problemet med att döma vilken bok eller skrift som helst baserat på dess moral och lagar är att dessa saker är långt ifrån universella. Något kan till exempel verka som ett hårt straff i en kultur medan

en annan anser det inte vara tillräckligt hårt. Begränsad polygami kan ses som ett orimligt hinder i ett samhälle som ser giftermål som en social trygghet för kvinnor, och som därför praktiserar obegränsad polygami. För de ses monogami kanske som en galenskap, speciellt för de kvinnor som förlitar sig på polygami som säkerhet. Den självutnämnda "fria civiliserade världen" förändrar ständigt sin egen moral- och etikmåttn på många punkter. Saker som var "dåliga" tio år sen är acceptabla idag och vice versa, ändå pratar talespersoner från denna "fria värld" om dess moral och värderingar som om det var någon gudomlig förordning, vilket det självklart inte är. I själva verket är det tvärtom.

Poängen här är att det största problemet folk verkar ha med islam inte i sig är en giltig orsak som man kan döma religionen med. Logiskt sett så är det så att om man kan fastställa övertygande bevis på att boken har gudomligt ursprung, så bör man acceptera att Skaparen som skapat oss vet vad som är bäst för oss. Faktum är att det mest troliga är att människor skulle välja moral, lagar och värderingar utifrån vad som är bekvämast istället för vad som är bra och nyttigt för dem, eller att några (som de som sitter vid makten och har kontroll) utformar ett moralsystem som gör så att de behåller makten! Sanningen är att det finns många saker som är bra för oss men som vi inte gillar, likväl som det finns saker som vi gillar men som inte är bra för oss. Så vi bör lägga denna så kallade inkompatibilitet mellan islam och modern livsstil åt sidan som ett villospår.

Nu kanske det är dags att svälja den mest bittra delen av de alla; tiden för att acceptera vad för några av oss kommer att vara den svåraste biten, nämligen att Koranen mycket möjligt är Skaparens vägledning, och att Muhammad är en profet. Vi borde åtminstone lägga våra fördomar åt sidan och ärligt undersöka de rationella argumenten i favör för Koranens gudomliga ursprung. Den har trots allt några som stärker detta påstående. Låt oss gå igenom de en gång till. Först och främst så lär den ut en bild av Skaparen som motsvarar det som rationellt kan förstås överallt av alla människor,

dvs att det finns En Skapare som är olik skapelsen. Det finns många verser i Koranen som förklarar denna slutsats. Som exempel:

”SÄG: Han är Gud - En, Gud, den Evige, den av skapelsen Oberoende, av vilken alla beror. Han har inte avlat och inte blivit avlad, och ingen finns som kan liknas vid Honom.” [Koranen; kapitel 112 – Den Rena Tron, vers 1-4]

Vissa människor ifrågasätter termen ”Han” i Koranen. Innebär detta att Skaparen är en man? Skaparen enligt dessa verser kan inte liknas något. Saken är bara den att arabiska, som är Koranens ursprungsspråk, som många andra språk, endast har hon och han, och inget intransitivt verb. Om man även på svenska säger ”det”, så är det inte ett lämpligt sätt att prata om Gud. ”Han” är bara genus termen som Koranen använder, men det innebär inte att Gud är manlig eller en man.

Den andra saken som är i islams favör är att skriften har blivit bevarad på ett enastående sätt. Historien bakom denna bevaring är i sig självt värd en undersökning, men för att hålla det kort så återger jag några av de många kommentarer från olika forskare om ämnet, som till exempel:

Orientalisten Richard Burton skriver att Koranen som finns idag är ”texten som återfinns idag hos oss är i samma form som den Profeten organiserade och godkände... Vad vi har idag är Muhammads mushaf (text)”. Kenneth Cragg förklarar överföringen av Koranen från uppenbarelsens tid till idag som ”en obruten levande sekvens av hängivelse”. Schwally skriver i *Geschichte des Qorans* att ”när det gäller de olika delarna av uppenbarelsen, så kan vi vara säkra att texten i stora drag har överförts precis så som Profeten lämnade det”.

De var säkerligen övertygade om Koranens autenticitet.

Den tredje anledningen till att vi bör vara vaksamma är att islam

påstår att dess budskap är universell, dvs. att den är för allihop och den gör det tydligt att Skaparen inte bryr sig om hudfärg, etnicitet, klan, förmögenhet eller status, utan en persons hjärta, godhet och handlingar.

Koranen är dock ingen vanlig läsning. Det kan vara väldigt svårt att greppa det som sägs eftersom den inte verkar följa någon speciell ordning, vare sig när det gäller händelser, ämnen eller tema. Den upprepar sig själv en hel del och även i den bästa svenska översättningen är det helt enkelt en utmaning. Faktum är att för att förstå måste du tänka, och att tänka är vad Koranen säger åt oss att göra.

Trots detta så är det grundläggande budskapet väldigt tydlig. Det finns bara en Gud, som både är nåderik och barmhärtig gentemot alla Hans skapelser, i synnerhet de som är ödmjuka och troende. Han är också sträng när det gäller straff gentemot de som uppvisar arrogans och som avvisar sanningen. Livet är en prövning och när vi dör, och universum så som vi känner till det kommer till sitt slut, kommer en dag där vi återuppstår och blir dömda antingen till evig salighet, eller straffade med evigt plågande. Jag berättade faktiskt för dig i början att det kommer vara saker som du inte skulle tycka om, som döden och helvetet! Faktumet kvarstår att något kan vara sant eller verkligt fastän vi inte tycker om det.

Finns det möjligen något annat som kan hjälpa oss att acceptera att Koranen kommer från Skaparen av himlarna och jorden? Koranen själv ger en slags falsifieringstest. Detta är de facto en bra testmetod att tillämpa på vilken bok som helst som påstår att den är från Skaparen:

”Ägnar de ingen eftertanke åt det som Koranen [innehåller]? De skulle säkert ha funnit många motsägelser i den, om den inte varit från Gud.” [Koranen; kapitel 4 – Kvinnor, vers 82]

Poängen här är att om en bok är från Skaparen av allt, så är det ganska rationellt att detta unika Väsen måste vara väldigt intelligent

och vis till en sådan utsträckning som möjligen är utanför mänsklig förståelse. Självklart förväntar man sig att Skaparen av allt ska vara bekant med de basala funktionerna i den naturliga världen, universum och historiska händelser.

Vad som egentligen är anmärkningsvärt med Koranen är inte bara att den inte innehåller några motsägelser, utan att den gör uttalanden om historien, teologi, filosofi, juridik och omvärlden på ett sådant sätt att det inte går att förklara utifrån ett mänskligt perspektiv.

Det finns även en annan anmärkningsvärd egenskap som Koranen innehar och det är att den står sig stabil än idag som den mest enastående arabiska litteraturen. Koranen utmanade araberna, som var mästare i lingvistik och poesi, att producera ett enda kapitel lik Koranens. Det kortaste kapitlet i Koranen är endast tre verser! I en tid när poeter var rockstjärnor i Arabien så uppvisade Muhammad inte några som helst poetiska färdigheter, vare sig innan eller efter uppenbarelsen. I själva verket är hans uttalanden och yttranden uppbyggda lingvistiskt annorlunda än Koranen, och de kan enkelt skiljas åt. Många begåvade poeter och talare erkände att Koranen inte var Muhammads egna ord, eller någon annan människas. Många accepterade islam endast genom att höra Koranen reciteras. För dem var det mest övertygande beviset för dess gudomliga ursprung. Givetvis kan detta vara svårt för oss att förstå idag, men det är historisk fakta. Frågan kvarstår dock om hur en person som inte var poetiskt begåvad kunde producera ett litterärt verk som än idag är språkligt överlägsen i arabisk litteratur, när samtida poeter framställde några av de mest kända poesistyckena någonsin. Om man skulle göra en modern jämförelse så är det lika exceptionellt som om en obildad person, som inte har någon som helst vetenskaplig kunskap, skulle framställa en felfri och perfekt fysikteori!

Muhammad kunde, som många andra i Arabien på den tiden, inte läsa och skriva. Han hade ingen tillgång till att tillhandahålla sådan kunskap. Sannerligen var det en ständig utmaning för hans

motståndare då, som fallet har varit med de som genom historien vägrat acceptera att Koranen är från Skaparen, att veta var han fick denna stora mängd information ifrån. Några kristna polemiker gick så långt att de t o m påstod att Muhammad var en kristen kättare som varit biskop, och som flytt till Arabien, medan andra påstod att Muhammads lärare varit en oliktankande munk! Trots den rika återgivningen av Muhammads liv så verkar det vara omöjligt att identifiera en sådan munk och hur en sådan person kunde ha gömt sig under de 23 år som profeten predikade. Detta uppmärksammar också ett annat problem, och det är att Koranen skulle vara en mänsklig uppfinning och att Muhammad var en lögnare. Sådana påståenden är ytterst problematiska eftersom vilken undersökning som helst av hans liv visar på hans ärlighet och uppriktighet. Han uppvisar inga som helst psykologiska kännetecken på att vara en bedragare. Detta har lett andra till att anta att han var galen och att han skulle ha haft vanföreställningar, vilket innebär att han själv verkligen ska ha trott att han var profet och på sätt övertygat sig själv och andra. Detta lämnar oss ändå med ett oförklarligt mysterium, nämligen den enastående informationen och kunskapsdjupet som återfinns i Koranen.

Du ser, någon kan inte både ha vanföreställningar och vara en lögnare samtidigt. Om du tror att du är en profet och du verkligen är övertygad om att du mottar information från Gud, och du får en väldigt svår fråga (som Muhammad oftast fick), så springer du inte till din närmaste präst för att ta reda på svaret. Du är övertygad om att Gud kommer att berätta det för dig.

Rimligaste slutsatsen som förklarar den fantastiska information som finns i Koranen och Muhammads uppriktighet och ärlighet är att han var den han påstod att vara, nämligen Guds budbärare. Detta ensamt verkar ge en sannolik förklaring till informationen, eftersom denna kunskap är från Skaparen och är som en verifikation. Profetens ärlighet, uppriktighet och principiella beteende förklarar att han är den han påstod vara och att han var säker på att han mottog ett gudomligt budskap.

Kapitel 6

FANTASTISK INFORMATION

Nu tänker kanske några av er, eller borde tänka åtminstone, vad denna "fantastiska informationen" som jag pratar om är för något. Detta är ett brett ämne i sig självt och kan fylla ut flera volymer, och sedan skulle man inkludera även argument och motargument, vilket innebär ännu fler volymer. Det finns några rekommenderade läsningar och hemsidor i slutet om du vill fördjupa dig lite mer. Jag väljer dock bara några saker som jag personligen anser vara fascinerande och övertygande.

Det första har att göra med historia. En hel del kristna har försökt att anklaga Muhammad för att ha plagierat Bibeln, men detta är ganska tokigt av flera anledningar. För det första fanns inte en arabisk version av Bibeln på den tiden, och även om det fanns skulle Muhammad inte ha kunnat läsa den. Det nämns flera namn i Koranen som också återfinns i Bibeln och detta är för att de flesta av dem är Guds profeter och budbärare. Koranen är den sista uppenbarelse från Skaparen och anser att dessa personer är förebilder som är värda att nämna för att motivera och inspirera troende. Så det är inte konstigt att Abraham är nämnd, eftersom att araberna ansåg honom vara deras stamfader genom hans son Ismael. En av de bibliska termerna för just araberna är ismaeliter, eftersom de härstammar från honom. Vad som dock kan verka underligt och en utmaning att förklara är hur mycket som återfinns om Moses i Koranen. Men självklart är den enkla förklaringen att många av de utmaningar och uppgifter som Muhammad fick var så lika de som Moses stötte på, och därför är erfarenheten från Moses en användbar vägledning och inspiration till den slutgiltiga budbäraren.

Det finns två fascinerande, små men berättande detaljer från Koranen.

För det första så är det intressant hur Josef (son till Israel eller Jakob), som också är nämnd i Koranen, aldrig refererar till Egyptens ledare som Farao, utan kallar honom kung medan Moses klart och tydligt handskas med en Farao. Bibeln kallar båda ledarna för Farao. ”Inget större problem” kanske man tycker, förutom att när man kollar på historievetenskapen för att titta närmare på Josef så ser vi att dynastin under den tiden var Hyksos, som var semiter och inte använde termen Farao. Farao är en term som infödda egyptier använde för sina ledare. Ledaren för Egypten under Moses tid var en infödd egyptier och hade undanträngt Hyksos och börjat förtrycka Israels stam. Om Muhammad hade kopierat Bibeln, varför hade han då inte kopierat detta misstag? Och var kunde han få sådan precis information ifrån? Det fanns inga universitet eller fakultet i egyptologi på den tiden. Kunskapen om hieroglyfer hade gått förlorat hundratals år före Muhammad och återupptogs inte förrän upptäckten av Rosettastenen 1000 år senare. Detta gör den andra delen ännu mer fascinerande.

Koranen berättar om hur Moses gick till Farao och inbjuder honom till att tro på... tja, ganska likt vad du läser här. Farao ifrågasätter Moses om denna osynliga Gud ovanför himlarna. Farao trodde ju att han var gud och han trodde att han kunde kontrollera gudarna genom magi. Så han sa till ett av hans folk på ett arrogant sätt:

Och Farao sade: “Bygg ett högt torn åt mig, Haman; kanske är detta rätt sätt för mig, rätt sätt att nå himlen och göra mig underrättad om Moses gud. - Men jag tror bestämt att han ljuger.” [Koranen; kapitel 40 – Han som Förlåter, vers 36-37]

Mycket har sagts om denna Haman, bland annat att Muhammad kopierade historier från Bibeln och blandade ihop dem. Det finns en Haman i Bibeln, i boken Ester – en bok vars autenticitet är starkt ifrågasatt, och som placerar Haman senare i tiden som en minister i kungen Ahasverus domstol i Persien. Hur som helst så finns det inga oberoende historiska fakta som tyder på att en sådan person någonsin existerat i Persien. Faktum är att bibliska forskare

själv har identifierat Haman som den elamitiska guden Humman, den persiska hamayun, som betyder "glansfull" eller det persiska namnet Owanes.

Vi har i motsats till de förlöjligande påståendena från kristna polemiker en Haman som var lokaliserad i antika Egypten, och det verkar vara som handen i handsken.

Dr Maurice Bucaille var en av de första att forska kring namnet Haman från ett egyptologiskt perspektiv. Han antog att eftersom Haman nämns i Koranen i samband med Moses så var det bästa att fråga en expert i det antika egyptiska språket, dvs. hieroglyfer, om namnet. Bucaille återger en intressant diskussion som han hade med en framstående fransk egyptolog:

"I boken *Réflexions sur le Coran* (Reflektioner kring Koranen) så har jag återberättat om ett möte som går tillbaks flera decennier och som ledde till att jag frågade efter en specialist som även kunde klassisk arabiska. En av de mest framstående egyptologerna som uppfyllde villkoren var vänlig nog att besvara frågan.

Jag visade honom ordet Haman som jag hade kopierat från Koranen, men sa till honom att jag tagit det från en mening i ett dokument som var daterat till 600-talet e.Kr, och att meningen handlade om en person i den egyptiska historien.

Han berättade då för mig att han i stavningen såg en translitteration av ett hieroglyfiskt namn och att det, för honom, var omöjligt att ett dokument från 600-talet skulle innehålla ett hieroglyfiskt namn - det var okänt då - eftersom hieroglyferna var helt bortglömda under den tiden.

För att bekräfta hans slutsats om namnet så rådde han mig att kolla upp *Dictionary of Personal Names of the New Kingdom* av Ranke där jag kanske kunde hitta namnet i hieroglyfisk skrift, som han skrev åt mig, och dess translitteration på tyska.

Jag upptäckte det som hade förmodats av experten och jag blev väldigt förvånad över vad jag läste om Hamans yrke: ”Chefen över arbetarna vid stenbrotten”, precis som det som Koranen härleder till, trots att Faraos ord antyder en byggmästare.

När jag gick tillbaks till experten med en kopia av sidan om Haman från Rankes uppslagsbok och sedan en sida från Koranen där Haman nämns, blev han mållös...

Dessutom hade Ranke använt en bok som publicerades 1906 av egyptologen Walter Wreszinski som referens, som i sin tur nämnde att namnet Haman var ingraverat på en minnessten som bevarades i Hof muséet i Wien (Österrike). Flera år efter när jag själv kunde läsa yrket i hieroglyf på minnesstenen så noterade jag en sammankoppling som betonade vikten av den nära relationen med Farao”. Detta är vad jag kallar ”fantastisk information”!

Vart fick Muhammad sådan information ifrån om inte från Gud?

Men det finns mer.

Tänk på hur världen såg ut 1400 år sedan och den nivå av kunskap som var tillgänglig, eller man kanske borde säga den nivå av ignorans som var utspridd i synnerhet gentemot naturen. Självklart hade tänkare och filosofer gjort några otroliga upptäckter som att göra en uppskattning på Jordens omkrets, men de gjorde även många fel, även om vi bortser från legender och myter. När man läser Koranen så hittar man en distinkt frånvaro av sådana legender och myter om universums skapelse och världen. Ja, det finns mirakel och under som Skaparen gjort för att stärka de troende och för att förbrylla den envise, men i övrigt verkar beskrivningar av världen och universum ganska moderna. Man förväntar sig att Koranen ska återspegla legenderna och myterna från den tiden. Även om Muhammad hade haft möjlighet att ta åt sig de bästa idéerna från den tiden och utelägna legenderna så förklarar det fortfarande inte den

enastående följdriktighet som Koranen har med modern vetenskap.

Här är några verser från Koranen som handlar om universum och dess skapelse.

INSER DE inte, de som vill förneka sanningen, att himlarna och jorden [en gång] utgjorde en enda, sammanhållen massa och [att] Vi skilde dem åt? Och [vet de inte] att Vi har låtit allt liv uppstå ur vatten? Har de då ingen tro? [Koranen; kapitel 21 – Profeterna, vers 30]

Har du någonsin hört om Big Bang och hur universum startade som en singularitet; en super-sammanpressad boll bestående av materia och energi? Vi pratade om det i början, kommer du ihåg? Det verkar ganska klart att informationen i Koranen är korrekt angående något som vi upptäckt endast 70 år sedan. Vad säger du om detta då:

VI HAR byggt världsalltet och gett det en fast struktur, och förvisso är det Vi som utvidgar det. [Koranen; kapitel 51 – De som Virvlar Upp, vers 47]

När Einstein lade fram sina teorier var konsensus i vetenskapsvärlden att universum var statisk och hade varit så för evigt, men nya upptäckter gjorde det klart att så inte var fallet och att galaxer rörde sig bort från varandra i en konstant hastighet. Med andra ord så utvidgar universum sig. Mer än underligt är det att dessa saker nämns i en bok som är 1400 år gammal.

Vetenskap är en väldigt nyckfull kamrat. Saker som forskare kan vara enade om kan visa sig vara helt felaktigt vid andra observationer, så det är möjligen inte det bästa att döma en bok med. Det finns dock några saker som verkar bli bekräftade ganska ofta; så ofta att det har blivit någon slags ”fakta”.

Ett av dessa ämnen är mänsklig embryologisk utveckling. Idén om att vi genomgår olika fosterliga etapper är relativt nytt. Det finns många teorier från antiken eller även från mer moderna tider som

vi nu bortser ifrån och som låter tämligen konstiga. Ett av dessa exempel är den dominanta teorin under 1700-talet om förformer- ing. Teorin menade att djur existerade förformerade i sperma. Det fanns även anspråk på att ha observerat detta genom primitiva mikroskop som var tillgängliga under den tiden. Så mycket för ”att se är att tro”! Aristoteles trodde att menstruationsblod koagulerade med hjälp av sädesvätska och på så sätt bildade ett foster. Det var inte förrän i slutet på 1800-talet som man började skrapa på teorin som vi känner till idag. Trots detta angav Koranen detta 1400 år sedan:

VI HAR skapat människan av finaste lera; därefter lämnar Vi henne som en droppe säd i [skötets] fasta förvar. Därefter skapar Vi av droppen en grodd som sätter sig fast och av grodden en klump och i klumpen skapar Vi ben och dessa ben klär Vi med kött; därefter låter Vi henne stiga fram som en ny skapelse. Välsignad vare Gud, den bäste Formgivaren! [Koranen; kapitel 23 – De Troende, vers 12-14]

Vi har skapat er av jord och sedan av en droppe säd, därefter av en grodd som sätter sig fast, därefter av en klump, dels formad, dels ännu formlös. [Koranen; kapitel 22 – Vallfärden, vers 5]

Professor Keith Moore som är ordförande på anatomidepartementet på University of Toronto i Kanada, är författaren bakom ”The Developing Human” och anses vara en av världens ledande embryologer, sade om dessa påståenden från Koranen och från autentiska profetiska återberättelser: ”Fram tills 1800-talet var inget känt om att man har klassificerat de olika stegen av människans utveckling. Ett system som gjorde detta upprättades runt slutet av 1800-talet, och baserades på alfabetiska symboler. Under 1900-talet så användes numeriska termer för att beskriva 23 embryologiska utvecklingssteg. Detta numeriska system är inte enkelt att följa, och ett bättre alternativ hade varit om det baserades på morfologiska förändringar. De senaste åren har studier av Koranen avtäckt en annan metod av klassificering av de olika stegen av embryots utveckling och dess förändring i utseende. Den nyttiggör de termer som

sändes från Gud till Profeten Muhammad genom ängeln Gabriel och som återfinns i Koranen... Det står sig ganska klart för mig att dessa påståenden måste ha nått Muhammad från Gud eftersom denna kunskap upptäcktes inte förrän många århundraden senare. Detta bevisar för mig att Muhammad måste ha varit en av Guds budbärare.”

Professor Marshall Jonson som är ordförande på anatomidepartementet och styresman av Daniel Baugh Institute på Thomas Jefferson University i Philadelphia, USA, sa: ”Som en vetenskapsman kan jag endast handskas med saker jag kan se. Jag kan förstå embryologi och utvecklingsbiologi. Jag kan förstå orden som har översatts åt mig från Koranen. Om jag skulle ha kunnat förflytta mig själv tillbaka till den tiden, med vetenskapen om det jag vet idag och förklara saker så skulle jag inte kunna förklara det som är förklarat [i Koranen, egen anteckning]. Jag ser ingen anledning till att avvisa denna individ Muhammads koncept om att han hämtade denna information någonstans ifrån, och jag ser ingen konflikt i att Gudomlig Inblandning skulle vara involverad i det han var kapabel till att säga.”

Ett annat intressant påstående som man hittar i Koranen handlar om berg:

HAR VI inte gjort jorden till en bädd [över vilken ni kan resa ert tält för att] få vila och [har Vi inte gjort] bergen som pålar? [Koranen; kapitel 78 – Tillkännagivandet, vers 6-7]

Idag vet vi att bergen har djupa rötter under ytan och att dessa rötter kan nå längder som är flerfaldigt längre än bergets höjd över marken. Så det mest passande ordet som förklarar bergen i ljuset av denna information är ordet ”påle”, eftersom en påle är delvis gömd under marken. Denna teori om att berg har djupa rötter var något som introducerades i slutet av 1800-talet.

Berg spelar också en stor roll i att stabiliserandet av jordskorpan, eftersom de hindrar att jorden skakar.

Och Han har sänkt ned i jorden fast förankrade berg, så att den inte svajar under er fot... [Koranen; kapitel 16 – Biet, vers 15]

Dessutom säger tektonisk teori att berg fungerar som markstabiliserare. Denna kunskap om att berg är stabiliserare har endast kommit att förstås genom plattetektonik runt 1960-talet! Koranen nämner många saker om naturen och ber oss att reflektera djupt över dessa saker, och att de med förståelse kommer att inse att allt detta är tecken på Skaparens kraft och visdom och att allt detta inte är förgäves eller endast för njutnings skull, utan att det är för ett ädelt och djupsinnigt syfte.

Det är inte menat att Koranen ska vara en vetenskapsbok, utan en bok med tecken. Det är enkelt att förstå hur Skaparen vet om universums ursprung, embryologiska detaljer och att berg har rötter, men lika enkelt är det inte att förklara hur Muhammad lyckades att ha med denna information i Koranen, förutom om vi accepterar hans påstående om att han var Guds budbärare. Det verkar som om det mest förnuftiga för en rationell och ärlig person att göra är att acceptera detta.

Kapitel 7

BOKENS LÄROR

Vad då är de grundläggande lärorerna i Koranen?

För det första handlar det om att acceptera att det bara finns en Gud, som är unik och olik allt annat och att inget är som Gud. Gud är En och Unik och har inga kompanjoner eller rivaler och vi bör be till och dyrka endast Skaparen.

Hur man ber till och dyrkar Skaparen och hur man blir vägled av Hans kunskap är var Muhammad kommer in. Koranen lär oss att alla Guds profeter och budbärare som sändes till människor var själva människor. Detta för att de inte bara levererar ett budskap, utan också är praktiska exempel på hur man implementerar budskapet. Detta är logiskt. Om en människa kan göra det, så kan, åtminstone teoretiskt sätt, resten av oss göra det med! Om budbäraren var en ängel, då skulle många hitta på massa ursäkter om hur omöjligt vi kan vara som en ängel, eftersom det bara är änglar som kan vara änglalika!

Koranen berättar för oss att livet är en prövning. Det är därför det finns lidande, glädje, hälsa, sjukdom, rikedom, fattigdom, godhet, ondska, natt, dag, mörker och ljus. Det är genom dess motsats som vi känner till saker. Hur kan vi uppskatta godhet utan ondska, och hur ofta uppskattar vi inte bara god hälsa när vi är sjuka? Prövningen är där för att göra oss medvetna om verkligheten om oss själva. Kommer vi att acceptera sanningen eller följa våra begär? Kommer vi att lyda Skaparen eller göra uppror? Gud har gett oss vägledning och fri vilja. Vi borde använda vårt intellekt för att förstå och följa vägledningen. Om vi gör misstag, vilket är oundvikligt eftersom vi är människor, så bör vi veta att så länge vi söker efter Skaparens vägledning och att vi ber om förlåtelse och gör det bästa för att förändras till det bättre, så kommer Skaparen att förlåta oss. I själva verket är denna förståelse för våra begränsningar och erkännande

av Guds storhet det som är i islams essens. Det är därför människor borde underkasta sig Gud, och det är vad egentligen islam betyder.

Anledningen till vår existens, det primära syftet med våra komplexa sinnen och gåvan av att kunna resonera är för att förstå och att göra allt på ett sätt som är behagande för Skaparen. Vi vet hur vi ska göra detta genom vägledningen som har givits till oss. För att hjälpa oss att leva effektivt och att vara konstant i detta har Skaparen gjort regelbundna handlingar av dyrkan grundläggande för detta sätt att leva. Men det är inte så att Gud behöver detta alls! Gud är utan behov och är helt och hållet självförsörjande. Tvärtom så är det vi som har skapats med detta behov. Precis så som våra kroppar behöver mat så är våra sinnen och själar utformade så att de får näring av att ihågkomma och dyrka Gud.

Det är därför den viktigaste handlingen för en muslim (en som följer islam) är att be på ett speciellt sätt på utsatta tider under dygnet. Det finns fem sådana böner utspridda över dagen. Att upprätta denna regelbundna bön med uppriktighet är nyckeln till förändring hos oss själva. När den utförs ordentligt så är det en livsförändrande ritual.

En annan grundläggande hörnsten är att ge till välgörenhet till de som behöver hjälp och är mindre lyckligt lottade och behövande. Ett av de viktigaste elementen i ett liv som behagar Gud är att visa vänlighet gentemot andra och att hjälpa till.

Självklart krävs det disciplin, självkontroll och tålmod för att leva detta liv, och det är därför fastan alltid har varit en del av ett religiöst liv, och så är det även med islam. Varje år finns det en månad som kallas Ramadan och innebär att man avstår mat, dryck och sex mellan soluppgång och solnedgång. Det är också att avstå ont tal och onda handlingar, eftersom det i sin essens är vad fastan ska leda till.

Att alltid tala sanning och att inte ljuga, uppfylla sina löften, tillit,

att alltid vara rättvis även om det innebär att gå emot sig själv eller sin familj, är alla grundläggande egenskaper hos en sann troende.

Att respektera sina föräldrar och att vara hövlig mot dem, speciellt om de uppnått hög ålder, att vara trevlig mot sin granne, och att uppmuntra till det som är gott och avråda från det som är ont är alla väsentliga dygder.

Detta är islams och en muslims fundament.

Livet är kort och snart så kommer vi alla att dö, men döden är inte slutet.

Koranen lär oss att det finns en domsdag då Gud kommer att samla oss och vi kommer att stå till svars för allt vi har gjort. Varje atomvikt av gott och ont kommer vi att få kännedom om.

Dem som valde att avvisa sanningen och valde att göra uppror, på dem väntar ett hemskt straff. Det är valet de gjort. Sanningen var tydlig för dem och ändå valde de att ignorera det, så ett fruktansvärt öde väntar dem, helvetes eld, där folk kommer att brännas men inte dö, utan kommer att fortsätta lida för evigt.

De som levde i godhet och levde med lydnad till Gud kommer att för evigt vara i glädje och lycksalighet i paradiset. Det kommer inte att finnas hat, avundsjuka eller ilska, utan endast frid och glädje – fysiskt så väl som spirituellt. Vilken vacker boning!

Detta är faktiskt det som Skaparen inbjuder oss till; Hans paradiset. Att följa islam innebär inte att det inte kommer att finnas några fler tester och svårigheter i livet. I själva verket så säger Skaparen till oss att vi inte kommer att bli lämnade utan prövningar för att vi säger att vi tror. Att följa Guds vägledning lär oss hur vi hanterar prövningarna – svårigheterna kommer att bli lättad, förvirring blir förståelse, smärta blir välbehag och ledsamhet blir glädje.

Att förstå detta och att följa det ger sann frid i hjärtat. I det här avseendet så bringar islam verkligen fred. Och fred är inte endast frånvaron av krig, utan fred är någonting som är djupare och mer djupsinnigt.

Kapitel 8

RESANS SLUT

Så, det var det.

Vi har närmast oss slutet och slutstationen är i sikte. Det finns bara en sak kvar att göra!

Det är dags att öppna dörren för det sanna budskapet och låta Skaparen vägleda ditt liv.

Javisst kan det verka lite konstigt, och sakerna du kommer att göra är möjligen inte det du är van vid. Du undrar säkert vad din familj och dina vänner kommer att säga. Tja... du kan alltid försöka med att inget säga förutom "läs detta" och ge de detta lilla häfte.

Som jag sa förut är den svåra delen inte att förstå hur logiskt allt detta är, utan det svåra är att göra det! Och ärligt talat så är det faktiskt inte så svårt alls!

Börja med att ha en tydlig avsikt att göra detta för att Den som skapade dig vill att du ska göra det! Varför ber du sen inte om lite hjälp? Exakt! Be om hjälp och försök att be Skaparen av allt, och fråga endast Honom genom direktkontakt utan några mellanhänder, och gör det uppriktigt från ditt hjärta och be om att bli vägledt till att göra det som är rätt för dig.

Så hur känns det?

Om du känner dig så som jag tror att du känner dig så behöver du bara följa följande steg.

Säg: ”Jag vittnar om att det verkligen inte finns någon gud förutom Gud och att Muhammad är Hans sändebud. (Rent tekniskt gör detta dig till muslim) eller på arabiska: ”Ash shadu an la il laaha ill Allah wa ashadu anna Muhammadan rasul ullah”.

Du behöver lära dig att be de fem dagliga bönerna. För att lära dig detta, och för all annan hjälp kan du kontakta oss, iERA, på a.aziz@iera.org.uk eller besöka den lätta hemsidan www.konvertitguiden.com.

Och det är egentligen bara det du behöver bry dig om för tillfället.

Må Guds frid och välsignelser alltid vara med dig.

onereason

Suite 321, North Circular Road, London NW10 7PN

T: +44(0)20 8963 0336

F: +44(0)20 8961 6593

E: feedback@onereason.info

www.onereason.org